

med til finanslovforhandlingerne. Det er jo nok noget, finansministeren og statsministeren står solo for, men vi har sammen indgået og er med i et landbrugsforlig, og jeg kan kun bekræfte endnu en gang, at vi er glade for at være med i det forlig, og netop, fordi vi er med i det forlig, så interesserer den økonomiske situation for landbruget os også. Her tænker jeg på de faldende svinepriser i øjeblikket, problemer for æggproducenterne og alt det, ministeren selvfølgelig i forvejen kender til: stramninger for landbruget, mere bureaukrati.

Jeg vil gerne spørge om en enkelt del, og det er vikarordningen: Der har man i finanslovforslaget lagt op til, at den langsomt skulle fjernes og fra år 2001 helt tages væk. Samtidig har der været nogle ude og sige, at det var en form for sminke, ja, nu har vi lige talt om madsminke, men måske en anden form for sminke, at det blot var noget, man havde som sådan et forhandlingsgrundlag. Det håber jeg jo selvfølgelig på at det er, sådan at vikarordningen for landbruget bliver ved med at være der, men jeg vil gerne spørge ministeren, når han kommer med det som et forslag i finanslovforhandlingerne, hvordan han får det til at hænge sammen med den strukturudvikling, som egentlig ligger i landbrugsloven.

Hvordan skal det brug, som jeg ved ministeren og jeg selv har en stor tilknytning til, nemlig familiebruget, kunne klare sig fremover uden denne her vikarordning?

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg citerer for hr. Christian H. Hansen: Når det gælder vikarloven, så er det sådan, at der for år 2000 ingen besparelser er. Så er der en tekstanmærkning, hvor regeringen har tilkendegivet, at vi gerne vil bruge år 2000 eller måske første halvdel af år 2000 til at tænke over en videreførelse af vikarloven.

Vi har også tilkendegivet, at vi vil undersøge det, man bl.a. har kendt fra hollandske forhold, hvori det er sådan, at en forholdsvis, synes jeg, beskeden forsikringspræmie i realiteten måske kan være i stand til at give den samme dækning som den, vi kender i dag.

Når man læser finanslovforslaget, så er der ingen besparelse for år 2000. Så har vi givet hinanden tilsagn om, at vi vil undersøge bl.a. forsikringsordningen med udgangspunkt i det, vi har set i Holland, og når vi har analyseret det til bunds, så træffer regeringen sin videre

bestemmelse om vikarloven for en længere periode.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg er helt med på det med år 2000, men der fremgår jo så noget andet omkring år 2001. Må jeg ikke godt sige med hensyn til det om en forsikringsordning: Det er jo meget tvivlsomt, og forskellige forsikringselskaber herhjemme siger også, at det simpelt hen vil blive så dyrt og kostbart for den enkelte landmand, at det ikke vil kunne lade sig gøre.

Ministeren bør også være bevidst om, at udspillet i finanslovforslaget, som måske bare er sminke, giver en utrolig uro i landbruget, som er unødvendig, hvis det alligevel ikke er en realitet.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Regeringen har fremsat et finanslovforslag, fordi vi gerne vil have det vedtaget, som det er. Det vil jeg gerne klart fastslå over for hr. Christian H. Hansen.

Vi ved netop ikke, hvad en forsikringsordning vil koste. Det vil vi nu få lejlighed til at få undersøgt, få afprøvet i første halvdel i år 2000. Når vi har gjort det, så vil regeringen sætte sig ned og kigge på de resultater og også vikarlovens videre skæbne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 58: Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Justering af afgiftsskalaer m.v. for brugte køretøjer).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 26/10 99. Første behandling 28/10 99. Betænkning 29/10 99).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af skatteministeren (Ole Stavad).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Formanden:

Så må vi holde en pause.

Jeg skal over for Folketinget oplyse, at jeg havde kalkuleret med, at der ville blive debat her ved anden behandling. Derfor er der ikke kaldt til afstemning endnu, og derfor vil der under alle omstændigheder gå nogle minutter. Det er ikke en opfordring til at tage ordet, men muligheden er selvfølgelig til stede.

Og skatteministeren benytter straks lejligheden.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil gerne benytte denne kærkomne lejlighed til over for det samlede Folketing at sige, at jeg synes, regeringen, i form af mig, og Folketingets Skatteudvalg har haft en god debat, siden vi havde første behandling i torsdags, og der foreligger en række ændringsforslag, som vi skal forholde os til her ved andenbehandlingen.

Efter grundige vurderinger og efter at vi under udvalgsarbejdet har set en lang række henvendelser fra enkeltpersoner og virksomheder, har regeringen valgt uden for betænkningen at stille et ændringsforslag om ikrafttræden, som betyder, at de, der kunne føle sig »bondefanget« af den meget hurtige ikrafttræden, som regeringen har indføjet i lovforslaget simpelt hen for at forhindre, at det meget store antal biler, der tilsyneladende befinder sig i Danmark, som er kommet ind fra Tyskland, ikke bliver det.

Tyskerne har lavet et nyt tiltag, der betyder, at hvis ikke man opfylder visse miljøkrav, skal man betale en betydelig løbende afgift. Derfor er disse biler blevet ganske om ikke værdiløse så i hvert fald meget, meget lidt værd i Tyskland. Det er blevet attraktivt at føre de biler ind i Danmark, som tyskerne ikke selv ønsker at have, fordi de er for miljøforurenende. Derfor har regeringen set sig nødsaget til at fremsætte et lovforslag med en meget omgående ikrafttræden.

Der foreligger nu her til anden behandling et ændringsforslag, som betyder, at alle, der kan dokumentere, at der var indgået en bindende aftale om, at de senest på dagen for fremsættelse af lovforslaget var ejer af den pågældende bil, også får mulighed for som enkeltpersoner at indregistrere den pågældende bil efter de gamle regler; sådan lidt forenklet sagt: 1 mand – 1 bil. Men de, der har importeret et meget stort antal,

der står på lager, vil ikke kunne indregistrere dem under de gamle regler.

Der er selvfølgelig også autoforhandlere, som føler, at de risikerer at komme til at lide et tab. Svaret, der kan gives på det, er, at det må have været en del af den kalkulerede risiko, i og med at det her har været en diskussion over de seneste måneder, og hvis man i øvrigt har givet en pris for disse biler i Tyskland, der svarer til den tyske markedspris, så må man i det mindste kunne afhænde dem på det tyske marked til nogenlunde den samme pris, som man har betalt for dem, da man købte dem.

Derudover, hvad der er mange der ikke har været opmærksom på, er der jo altså også et loft over, hvor meget registreringsafgiften i sin nye form maksimalt kan udgøre af den samlede værdi, nemlig højst 75 pct.

Jeg kender ikke de konkrete handelspriser, man har i Tyskland, men jeg vil tro, at det for mange vil betyde, at de økonomisk i hvert fald kan komme nogenlunde helskindet ud, også dem, der har en større del af bilparken stående i biler, som de havde tænkt at indregistrere i Danmark på gule plader.

Derfor håber jeg, at på trods af at vi får en afstemning her ved andenbehandlingen om ikrafttrædelsen, hvor der er flere forslag, vil det initiativ fra regeringens side forhåbentlig kunne samle Folketinget ganske bredt om lovforslaget, som jeg har forstået der i øvrigt er en meget betydelig opbakning til på begge sider af midtergangen.

Mariann Fischer Boel (V):

Efter udvalgsrådet i fredags blev der afgivet betænkning, og jeg vil godt kommentere nogle af de ændringsforslag, som ligger i den oprindelige betænkning.

Skatteministeren stillede et ændringsforslag, der trak airbags helt ud af lovforslaget og halverede det, der skulle lægges oven i afgiftsberegningen på katalysatorerne, altså nu efter skatteministerens ændringsforslag 3.200 kr. De initiativer, som ministeren giver udtryk for i forbindelse med ændringsforslaget, er vi enige i, og vi kan støtte ministerens ændringsforslag.

Så er der for at tage højde for den tilbagevirkende kraft i lovforslaget stillet to ændringsforslag, og jeg vil først kommentere det mest vidtgående. Det er det, Dansk Folkeparti har stillet, og det går jo ud på, at alle biler, der er købt inden i torsdags, kan indregistreres efter gammel afgift.

Det kan vi have stor sympati for, men vi er bare bange for, at der vil kunne være omgælsesmuligheder, og derfor har firkløverpartierne stillet ændringsforslag, der betyder, at alle biler, der er i landet, kan indregistreres efter gammel afgift. Grunden til, at vi har truffet den beslutning, er indlysende klar, nemlig at det af de forskellige deputationer, som var i udvalget i fredags, tydeligt fremgik, at den model, man bruger, når man tager bilerne ind, er, at man kører ned med en vogn, hvor man kan køre bilerne op i flere etager, og så tager man dem med hjem med det samme, når man har købt dem. Der er altså ikke tale om, at der er lageropbygning af denne her type biler i udlandet. Derfor mener vi, at firkløverpartiernes ændringsforslag dæmper op for den tilbagevirkende kraft i lovforslaget. Det var det kendte stof i fredags.

Over weekenden har skatteministeren så haft mulighed for at gøre sig nogle politiske rimelighedsbetragtninger, og derfor står vi nu med et forslag, som betyder, at biler kan indregistreres til gammel takst, hvis der foreligger en bindende kontrakt. Og jeg har indtryk af, at hvis man er forhandler, kan man også indregistrere en bil, men det løser efter Venstres mening ikke det fundamentale problem med den tilbagevirkende kraft.

Da forslaget er et skridt i den rigtige retning, kan vi støtte skatteministerens forslag, men hvis vi ikke kan få godkendt vores eget ændringsforslag, vil vi have meget vanskeligt ved at støtte lovforslaget.

Så vil jeg godt som kuriosum fortælle skatteministeren, at vi jo har fået et brev, som en person i Jylland har fået fra miljø- og energiministeren, om hele denne her problematik, og miljøministeren kan oplyse, at antallet af brugte biler, der importeres og indregistreres i Danmark, i virkeligheden ikke er noget miljømæssigt problem, og jeg vil godt have lov til at citere:

»Det er Miljøstyrelsens vurdering, at nettoimporten af brugte biler er beskeden og ikke af en størrelsesorden, som har væsentlig betydning for det danske miljø.«

Det er altså miljøministerens vurdering af hele den her problematik.

I forbindelse med hele diskussionen om EU-lovmedholdigheden har miljøministeren også et bud, og jeg citerer fra samme brev:

»Afslutningsvis kan det oplyses, at gennemførelsen af en særavgift på importerede biler

formodentlig vil være i strid med EU-Traktaten.«

Jeg synes, det er tankevækkende, at to fremtrædende ministre fra det samme regeringsparti har så forskellige holdninger til problematikken, som jo er noget af essensen i skatteministerens forslag, men det formoder jeg skatteministeren har en vurdering af.

Så vil jeg godt meddele, at vi ønsker lovforslaget tilbage til udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Brian Mikkelsen (KF):

Ændringsforslagene fra skatteministeren, må vi erkende fra konservativ side, trækker i den rigtige retning. Skatteministeren har indset, at der har været problemer både med airbagfradraget og med, at man som privatperson kunne købe blot en enkelt bil fuldt ud lovligt og indføre den i Danmark. Det respekterer vi, og derfor vil vi da også stemme ja til de ændringsforslag.

Men selve princippet om, at når hr. og fru Jensen, Egon Jørgensen og Yvonne Knudsen har købt nogle biler fuldt ud lovligt med det formål enten at tjene penge på dem – og det er jo stadig væk lovligt i Danmark, heldigvis, i hvert fald indtil videre at være forretningsmand – eller at bruge dem til noget privat, til familie osv., så vil man straffe folk, som helt lovligt enten i forretningsøjemed eller privat øjemed har indført bilerne før den 26. oktober 1999 og begrænse det til én bil, det kan vi ikke acceptere. Ud over at det er lovgivning med tilbagevirkende kraft, så er det så drønhamrende principielt forkert, som noget overhovedet kan være i det danske Folketing.

Det er hjerteblod, og det burde det også være for politikere og specielt for en skatteminister, hvis de har retsind, hvis de er retfærdige, at man ikke går ind og straffer folk, som helt lovligt har købt nogle biler, helt lovligt har spekuleret i, at de selvfølgelig kan tjene nogle penge på det, og uden nogen som helst bekymring for, at det, de gjorde, skulle være ulovligt, eller at de skulle betale en ekstra afgift. Det virker uretfærdigt, det virker urimeligt, det virker udemokratisk, og det virker også helt totalitært, at man på den måde kan gå ind og straffe folk. Så det vil vi altså stemme imod.

Vi har, som Venstres ordfører også nævnte heroppefra, stillet vores egne ændringsforslag, der forhåbentlig vil være med til at rydde op i tingene.

Klaus Kjær (DF):

Skatteministerens ændringsforslag uden for betænkningen ændrer jo ikke ved det forhold, at nogle forhandlere stadig væk kommer i klemme, de har nemlig ikke været så heldige at kunne sælge deres bil inden den 26. oktober 1999, men det er et skridt i den rigtige retning. Vi får samlet nogle op her, men det forhindrer altså ikke, at nogle forhandlere rent faktisk får et økonomisk tab på det her.

Dansk Folkeparti mener, at køretøjer, hvorom der er indgået en bindende købsaftale senest den 26. oktober 1999, skal være fritaget for lovændringens virkninger. Det kræver naturligvis, at der fremlægges dokumentation for den indgåede købsaftale, og det vil naturligvis også sige, at hvor dette dokumentationskrav ikke kan anses for opfyldt, vil disse motorkøretøjer ikke være undtaget. Det er så enkelt, som det kan være.

Det, der får mig til at tage ordet her ved andenbehandlingen, er imidlertid, at der er kommet nye oplysninger frem om, at motorkøretøjer, der har fået eftermonteret katalysatorer og dermed opfylder de tyske miljønormer, ikke i alle tilfælde bliver synsgodkendt herhjemme, og det er jo faktisk en forudsætning for, at der kan fastsættes en vurdering af disse biler.

Dansk Folkeparti vil derfor under udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling søge dette forhold nærmere belyst og eventuelt forbeholde sig ret til at stille ændringsforslag, der går på, at disse biler, som har fået eftermonteret katalysatorer, hvad enten det er sket i udlandet eller i Danmark, og hvor de tyske miljønormer er opretholdt, bliver undtaget for afgiftsforhøjelsen.

Så meget desto mere bliver det aktuelt at kunne få en bindende forhåndsvurdering i forbindelse med import af brugte motorkøretøjer, og at dette spørgsmål kædes sammen med lovforslag nr. L 58. Dansk Folkeparti vil derfor genfremsætte sit beslutningsforslag fra sidste samling om en sådan bindende forhåndsvurdering af motorkøretøjer.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg synes, det er ærgerligt, når skatteministeren har taget et godt og rigtigt initiativ med dette lovforslag, at skatteministeren så har fået lagt snittet, så der er nogle mennesker, som med rette føler, at de bliver urimeligt ramt.

Forhistorien er jo, at Tyskland ændrede sine regler den 1. april 1997, så der har været en

lang periode, hvor danskere har handlet helt efter gældende lov. Så siger vi: Den lov skal ændres. Men hvornår skal den have virkning fra? Der anerkender jeg, at de ændringsforslag, skatteministeren har stillet, trækker i den rigtige retning, men jeg vil meget håbe, at skatteministeren yderligere vil bevæge sig, sådan at vi kan lande på en fælles løsning, så en række danskere ikke med rimelighed kan føle, at de bliver ramt på en forkert måde.

Ministeren har bevæget sig – det anerkender vi – men jeg håber, ministeren vil bevæge sig lidt endnu, så vi kan få et fælles godt resultat.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Nogle enkelte kommentarer til det, ordførerne har sagt her ved anden behandling.

Først til fru Mariann Fischer Boel: Det pågældende brev er oversendt til kommentar. Jeg har underskrevet en kommentar, og i hvert fald ud fra det, vi kan se, har Miljøstyrelsen haft nogle andre forudsætninger med hensyn til, hvor mange biler vi snakker om. Der har været en ganske dramatisk stigning igennem det sidste års tid på det her felt.

I forhold til EU-diskussionen er det jo ikke en forholden sig til det konkrete forslag, som vi har fremsat, og der er jo givet, synes jeg, rimeligt præcise kommentarer i Folketingets Skatteudvalg til EU-diskussionen. Men som jeg også sagde under første behandling af det her forslag, så ved vi jo alle sammen, at jura ikke er eksakt videnskab, og derfor kan jeg heller ikke give Tinget nogen garanti eller livsforsikring for, at der ikke er nogen, der vil rejse kritik af den del.

Men det ligger lige så klart, at når vi fremsætter et forslag med det indhold, som vi her har til behandling, så har vi som klart udgangspunkt, at det selvfølgelig holder sig inden for de rammer, hvor vi kan bevæge os, og det mener jeg faktisk vi har på rimelig ordentlig, saglig vis argumenteret for i vores kommentarer til Folketingets Skatteudvalg under udvalgsbehandlingen.

Så har flere af ordførerne, ikke mindst hr. Brian Mikkelsen og hr. Flemming Kofod-Svendsen, været inde på ikrafttrædelsesbestemmelserne, og det har selvfølgelig været et omdrejningspunkt. Jeg har også, som medlemmerne af Skatteudvalget ved, været inde i meget grundige overvejelser om det her punkt, og det, jeg siger nu, må bestemt ikke opfattes som nogen kritik af de fire partier, Venstre, De Konser-

vative, CD og Kristeligt Folkeparti, der har stillet et ændringsforslag, hvor de har ladet sig påvirke af den diskussion, vi har haft. Jeg er tværtimod glad for, at man også hos de fire partier har erkendt, at der ud over juraen er en række problemer med at finde en streg, der kan administreres. Derfor anerkender jeg også, at det har man forsøgt at tage hensyn til i sit ændringsforslag.

Jeg mener bare for det første ikke, at det løser problemet. For det andet, og det er ikke mindst til hr. Brian Mikkelsen: I debatten om tilbagevirkende kraft er den diskussion lige så åben i forhold til det forslag, som Venstre og De Konservative sammen med CD og Kristeligt Folkeparti har stillet, for om man tilfældigvis har fået flyttet bilen, som man har indgået en bindende kontrakt om, over landegrænsen eller ej, giver sådan set ikke nogen afklaring i forhold til diskussionen om tilbagevirkende kraft.

Igen vil jeg understrege, at det er ingen kritik af de fire partier, for når de har stillet forslaget i den form, så er det, fordi vi har haft debatten om både at finde en streg, som vi politisk synes var acceptabel, og samtidig en form, så det administrativt kan håndteres.

Det er så også baggrunden for, at regeringen har stillet et andet ændringsforslag. Vi mener, at det, vi foreslår, både kan håndteres og også løser de grundlæggende problemer, som har været rejst af en række personer under udvalgsarbejdet, og derfor har jeg stadig væk et håb om, at når vi mødes til tredje behandling, forhåbentlig på torsdag, så vil der være en vis bredde i den vedtagelse, som vi skal foretage.

Endelig til hr. Klaus Kjær: Jeg har svært ved at forstå meldingerne om, at der er biler, der kan godkendes miljømæssigt i Tyskland, men ikke i Danmark, da begge lande kører efter normerne. Om der kan være nogen forskel i måleudstyret, skal jeg ikke gøre mig klog på, men det er i hvert fald de samme kriterier, vi bygger på, når der skal godkendes eller ikke skal godkendes.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg vil godt takke for ministerens svar, men jeg synes, at jeg har behov for nogle uddybende bemærkninger.

Ministeren siger, at antallet af importerede gulpladebiler er steget voldsomt over det sidste år. Så synes jeg da, at ministeren skulle prøve at

notere sig den dato, som miljøministerens svar har til den person ovre i Jylland, der har henvendt sig. Brevet er nemlig dateret den 13. juli, altså i sommer. Det er så ca. 3 måneder siden, så man må vel også i Miljøministeriet have haft en idé om, hvordan tingene har bevæget sig.

Med hensyn til EU-vinklen, så vil jeg godt høre skatteministeren om, hvorvidt det ikke vil være en fuldstændig uacceptabel situation for ministeren, hvis et flertal i Folketinget nu skulle vedtage det her forslag, og det så siden hen viser sig ikke at være EU-lovmedholdeligt.

Den situation, som de personer, der bliver berørt af lovforslaget, så kommer til at stå i, vil være fuldstændig uoverskuelig, for virkeligheden er jo, at de her biler ikke kan afsættes til den pris, man har givet for dem, da man købte dem i Tyskland, plus de omkostninger, som man har haft.

Så vil jeg godt sige, at vi faktisk somme tider i Venstre er påvirkelige af virkeligheden, og det er derfor, vi har stillet det her ændringsforslag. Og med hensyn til det med at slå en streg, da er det klart, at det har været nødvendigt for os at finde en eller anden model, som er acceptabel, også over for de handlende.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Jeg vil godt have lov til at understrege over for skatteministeren, at dokumentationskravet selvfølgelig skal være opfyldt. Men det har jo ikke noget med det her lovforslag at gøre. Såfremt dokumentationskravet er opfyldt, så kan man selvfølgelig sætte købsdatoen eksempelvis i Tyskland som skæringslinje – strengen, jeg satte for, hvornår motorkøretøjer er omfattet af denne her lovændring, eller hvornår de ikke er.

Det er jo ikke Folketinget, der skal tage sig af den slags problemer. Hvis Skatteministeriet mener, at der er tale om fusk og andre dateringer omkring købsaftaler, så er det jo et spørgsmål for domstolene at afgøre, om dokumentationen for købet er i orden.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Først til hr. Klaus Kjær: Jo, man kan sætte en dato, men som det også er fremgået af de svar, som jeg har afgivet til Folketingets Skatteudvalg, så er det jo en del af problemet, om man så også kan håndhæve, at det rent faktisk er det, der kommer til at ske i det virkelige liv.

Som jeg tror, uden jeg står med citatet direkte, jeg har sagt i et af svarene: At selv om det, at man forfalsker en dato, er dokumentfalsk, som er strafbart og en kriminel handling, så er det en del af erkendelsen, at hvis det er sådan, man kommer til at skrive en forkert dato på her, så ville det formentlig være en fuldstændig umulighed at kontrollere det. Det bliver ikke lettere af, at det, der foregår her, er imellem to lande og to retssystemer.

Jeg sagde også under mit samråd i Folketingets Skatteudvalg, at selv den ikrafttrædelse og den opblødning, som regeringen foreslår, er jeg bevidst om, at man kan risikere, at et antal personer vil misbruge. Men i forhold til de legitime interesser og hensyn, vi bør tage i sagen, så er jeg parat til at leve med den risiko, sagt i parentes: Det var ingen opfordring til nogen ude i landet til at begynde at lave om på datoer.

Til fru Mariann Fischer Boel, der spørger: Er det ikke fuldstændig uacceptabelt, hvis det er sådan, at man forestiller sig at vedtage en lov, der derefter viser sig at rumme EU-problemer? Jeg kan jo ikke give en garanti. Det kan stort set ingen minister. Men der er faste procedurer i det her, og som det fremgår, så indgår det her lovforslag i en orienteringsnotifikation, som betyder, at vi efter andenbehandlingen sender lovforslaget ned til EU.

Det ville derimod være uacceptabelt, hvis det er sådan, at en minister fremsætter et lovforslag, man ikke tror på holder sig inden for rammerne. Og det lovforslag, som jeg har fremsat her, tror jeg på, og har jeg belæg for at tro på med de procedurer, der er gået forud, holder sig inden for rammerne af det, der også er i overensstemmelse med EF-retten.

Men garantier vil ingen kunne give, og det har jeg helt ærligt og redeligt sagt lige fra første færd. Men en del af de besvarelser, der ligger til Folketingets Skatteudvalg, er også en klar begrundelse for, hvad vi bygger vores grundlag på.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Det, vi taler om, er formentlig nogle ganske få vognmænd, som kommer i klemme i systemet her. Der forstår jeg så på skatteministeren, at han sætter hensynet til disse enkelte, ganske få vognmænd over styr af hensyn til, at det skal være let at administrere.

(Kort bemærkning):

Mariann Fischer Boel (V):

Jamen skatteministeren må da også kunne forstå, at det er indlysende, at vi skærper opmærksomheden specifikt omkring EU-vinklen, når, som jeg nævnte det tidligere, to så fremtrædende ministre er uenige om substansen i forhold til EU. Det er det, der er grunden til, at vi specifikt har koncentreret kræfterne omkring netop det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hvis ikke Folketinget havde opmærksomheden henledt på EU-spørgsmålet i et lovforslag af den her karakter, så synes jeg ikke, Folketinget passede sit arbejde. Så jeg synes, det er helt fair, helt rimeligt, helt relevant, at man har fokus på det spørgsmål, jo også fordi forskellige, også jurister, har rejst nogle diskussioner om det.

Men i forhold til miljøministeren og miljøministerens brev, der er det jo, som det fremgik af fru Mariann Fischer Boels egne oplysninger tidligere under debatten, et brev tilbage fra juli måned, som i sagens natur også betyder, at det overhovedet ikke er udtryk for nogen konkret forholden fra min kollega, miljøministeren, sig til det konkrete lovforslag, vi her behandler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 22 stemte for, 81 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 52 stemte for, 54 imod.

Ændringsforslag nr. 6 og 7 uden for betænkningen vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 77: Forslag til lov om ændring af lov om butikstid m.v. (Ændring af bestemmelser for butikker beliggende på eller ved havnearealer og butikker beliggende i jernbane- og rutebilstationer).

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 29/10 99. Første behandling 29/10 99. Betænkning 29/10 99. Ændringsforslag nr. 1 af 1/11 99 uden for betænkningen af erhvervsministeren).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst gøre det helt klart, at vi ønsker denne sag tilbage til udvalget, og dernæst sige, at det jo er gået, som vi frygtede, da vi havde førstebehandlingen i fredags. Vi er i færd med at lave noget lovjaskeri, hvor vi har fået svar på en række spørgsmål, næsten intetsigende svar; hvor vi har fået en række svar, som jeg synes er meget utilfredsstillende, og hvor vi derfor naturligvis må stille yderligere spørgsmål. Disse yderligere spørgsmål har vi jo ikke haft tid til at formulere endnu, da svarene på de spørgsmål, vi oprindeligt stillede, først er kommet her for ganske kort tid siden. Det er selvfølgelig utilfredsstillende. Selvfølgelig er det det. Det er jo ikke i overensstemmelse med god parlamentarisk skik med tre behandlinger her i Tinget.

Men o.k., vi har protesteret imod denne her måde at behandle tingene på. Vi må tage til efterretning, at der er et flertal, der ønsker det på denne her måde, at der er et flertal, der vil afgive beretning, og så må vi acceptere det. Men vi vil altså stille yderligere spørgsmål, og vi vil også kræve samråd, og vi vil gøre, hvad vi kan for at få en ordentlig behandling.

Nu er statsministeren ikke til stede, og det ærgrer mig lidt, det ærgrer mig virkelig, for her havde statsministeren en case, et virkelig godt eksempel til de begivenheder, der skal løbe af

staben torsdag og fredag, som handler om grundloven, som handler om lovkvalitet, som handler om, hvordan vi arbejder her i huset. Her havde statsministeren – men det kan han jo få på tryk bagefter – virkelig mulighed for at fremhæve et eksempel på, hvordan man ikke skal bære sig ad. Jeg synes, det er ærgerligt, at så vigtig en lov skal gennemføres på den her måde, men det er der jo ikke noget at gøre ved. Nu stiller vi de spørgsmål, som vi skal have stillet, og vi beder altså om udvalgsarbejde efter behandlingen her.

Claus Larsen-Jensen (S):

Hr. Svend Erik Hovmand og Venstre kan selvfølgelig få alle de svar fra ministeren, som de ønsker. Jeg synes bare, det er lidt utroligt. Vi havde i fredags en temmelig lang debat her i Folketingssalen om lukkelovspræciseringen. På trods af flere timers debat lykkedes det os overhovedet ikke at høre, hvad Venstre egentlig selv ville, og vi har fået en gentagelse i dag her af proceduresnak.

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Erik Hovmand: Gør det slet ikke indtryk, når De Samvirkende Købmænd i dag til Erhvervsudvalget i Folketinget klart siger, at ændringen af loven er en præcisering, at det i øvrigt er en ganske fornuftig beslutning, og at det i øvrigt ikke rammer nogen af dem, som Venstre tilsyneladende påstår de vil forsvare, og at de opfordrer til en bred politisk opslutning til forslaget, så vi kan få fred og ro til på baggrund af en fornuftig analyse at få fornyet lukkeloven næste år, som vi har bedt om?

Egil Møller (DF):

Regeringen udtaler ved festlige lejligheder, at den går ind for lovkvalitet. Kvalitet i lovgivningsarbejdet, det har vi rigtig mange gange hørt regeringen og regeringens medlemmer udtale. Her har vi et skoleeksempel på, at man jo så ikke har det i den daglige politik. Her har man simpelt hen hastværk med at få dette lovforslag presset igennem, uden at man har mulighed for at høre, hvad det kan få af konsekvenser både for borgerne og butikkerne.

Da konsekvenserne af lovforslaget er uoverskuelige, skal jeg opfordre regeringen til enten at trække lovforslaget tilbage eller give tilsagn om fornødent sagligt udvalgsarbejde, således at den planlagte tredje behandling udsættes indtil videre. Er der så meget beton i regeringen, at den slet ikke kan bevæge sig?